

บทที่ ๕

ปัญหา ความพอใจ ความต้องการ และโลกทัศน์
ของคนชรา และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเปรียบเทียบตามข้อสมมติฐานเกี่ยวกับ
ปัญหาของคนชรา ความพอใจ ต่อบริการการสงเคราะห์ ความต้องการทาง
ร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจและสังคม และโลกทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติและความคิดที่มี
เหตุผลต่อสิ่งแวดล้อมของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งได้สรุป
ผลของข้อมูลไว้ในตารางโดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ การสรุปผลของข้อมูลที่รวบรวมได้จากการศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหา
ความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์ ความต้องการ และโลกทัศน์ของคนชราในปัจจัย
ที่เกี่ยวข้องกับอายุ ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์และอาชีพเดิมของคนชราในสถาน
สงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการวิเคราะห์และการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาโดย
ใช้ค่า χ^2 (Chi - square) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา ความพอใจ
ความต้องการและโลกทัศน์ของคนชรา ในปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ ระยะเวลาที่อยู่ในสถาน
สงเคราะห์และอาชีพเดิมของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน

สำหรับการจัดแบ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ อายุ ระยะเวลาที่อยู่ในสถาน
สงเคราะห์และอาชีพเดิมของคนชรา ได้แบ่งเป็นกลุ่มดังนี้

กลุ่มอายุมี ๓ กลุ่มคือ กลุ่มอายุ ๒๐-๒๕ ปี ๒๖-๓๕ ปี และ ๔๐ ปีขึ้นไป
กลุ่มระยะเวลามี ๕ กลุ่ม คือ กลุ่มระยะเวลา ๑-๒ ปี ๓-๔ ปี ๕-๖ ปี ๗-๘ ปี
และ ๙ ปีขึ้นไป กลุ่มอาชีพเดิมมี ๕ กลุ่มคือ กลุ่มเกษตรกรกรรม ประกอบอาชีพ
ส่วนตัว รับจ้างหรือลูกจ้าง รับราชการ และไม่ประกอบอาชีพใด ๆ

ตาราง ๖ ปัญหาและอายุของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน

ข้อมูลส่วนบุคคล	สถานสงเคราะห์	ปัญหา				รวม	χ^2
		มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๑-๒)	ร้อยละ		
อายุ(ปี) รวม		๔.๐	๔๓.๐	๕๓.๐	๑๐๐	๒๐๐	
๒๐ - ๒๕ ปี		๓.๓๓	๔๘.๓๓	๔๘.๓๓	๑๐๐	๖๐	
๓๐ - ๓๕ ปี		๓.๕๖	๔๖.๕๐	๔๕.๕๑	๑๐๐	๑๐๑	
๘๐ ปีขึ้นไป		๕.๑๒	๒๕.๑๔	๒๕.๒๓	๑๐๐	๓๕	
๒๐ - ๒๕ ปี	รัฐบาล	๓.๔๑	๔๔.๔๐	๔๘.๑๕	๑๐๐	๒๗	๑.๕๘
	เอกชน	-	๕๑.๕๒	๔๘.๔๘	๑๐๐	๓๓	
	รวม	๓.๓๓	๔๘.๓๓	๔๘.๓๓	๑๐๐	๖๐	
๓๐ - ๓๕ ปี	รัฐบาล	๖.๖๗	๓๕.๕๖	๕๗.๗๘	๑๐๐	๔๕	๔.๓๓
	เอกชน	๑.๓๕	๕๕.๓๖	๔๒.๘๖	๑๐๐	๕๖	
	รวม	๓.๕๖	๔๖.๕๓	๔๕.๕๐	๑๐๐	๑๐๑	
๘๐ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๓.๕๗	๒๘.๕๗	๒๗.๘๕	๑๐๐	๒๘	๐.๘๕
	เอกชน	๕.๐๕	๑๘.๑๘	๓๒.๓๓	๑๐๐	๑๑	
	รวม	๕.๑๓	๒๕.๖๔	๒๕.๒๓	๑๐๐	๓๕	
รวม	รัฐบาล	๖.๐๐	๓๖.๐๐	๕๘.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕.๒๒
	เอกชน	๒.๐๐	๕๐.๐๐	๔๘.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๔.๐๐	๔๓.๐๐	๕๓.๐๐	๑๐๐	๒๐๐	

$\chi^2_{pooled} = 7.07 \text{ p.05} = 12.59 \text{ df} = 6$

จากตาราง ๖ ปัญหาของคนชราที่อายุของคนชรา พบว่า อายุของคนชรา มีแนวโน้มที่จะทำให้มีปัญหามากน้อยได้ เป็นต้นว่า คนชราที่มีอายุมากแล้วกลับมีปัญหาน้อย ส่วนคนชราที่มีอายุน้อยกลับมีปัญหามาก เมื่อพิจารณาเฉพาะในตารางผู้มีปัญหาน้อย ปรากฏว่า กลุ่มอายุ ๒๐ - ๒๕ ปี มีปัญหาน้อย ร้อยละ ๔๔.๓๓ ส่วนกลุ่มอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป มีปัญหาน้อยร้อยละ ๒๕.๒๓ ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่าคนชราในระดัับอายุน้อย ยังมีความเคยชินกับสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวของตน จึงไม่สามารถปรับตัวต่อการรับบริการและการทำตนให้รวมกลุ่มได้ แต่เมื่อมีอายุมากขึ้นก็ย่อมมีความเข้าใจและสามารถปรับตัวได้มากขึ้น จึงทำให้ปัญหาลดน้อยลง

เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่มอายุของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่งมีปัญหาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า อายุ ๒๐ - ๒๕ ปี มีปัญหามากกว่าในกลุ่มอายุอื่น ๆ อาจจะเป็นเพราะคนชราในกลุ่มนี้เริ่มเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ใหม่ ยังไม่เคยชินต่อการปรับตัว เข้ากับการบริการ แต่เมื่อมีอายุมากขึ้นเช่นกลุ่ม ๘๐ ปีขึ้นไปมีความสามารถปรับตัวได้มากขึ้นทำให้ปัญหาลดน้อยลง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับปัญหาและอายุ กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๗ ปัญหาและระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์คนชราของรัฐบาล
และเอกชน

ระยะเวลา ที่อยู่ในสถาน สงเคราะห์	สถานสงเคราะห์	ปัญหา				รวม จำนวน	χ^2
		มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๑-๒)	ร้อยละ		
ระยะเวลาที่อยู่ (ปี) รวม		๔.๐	๔๓.๐	๕๓.๐	๑๐๐	๒๐๐	
๑ - ๒ ปี		๔.๖๒	๔๖.๑๕	๕๕.๒๓	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี		๒.๒๓	๔๓.๑๘	๕๔.๕๕	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี		๒.๔๔	๔๓.๕๐	๕๓.๖๖	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี		๓.๑๔	๓๕.๓๑	๕๓.๑๔	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป		๕.๕๖	๓๘.๘๕	๕๕.๕๖	๑๐๐	๓๖	
๑ - ๒ ปี	รัฐบาล	๕.๕๖	๔๓.๒๒	๕๓.๒๒	๑๐๐	๓๖	๐.๒๒๒
	เอกชน	๓.๕๕	๔๔.๘๓	๕๑.๓๒	๑๐๐	๒๙	
	รวม	๔.๖๑	๔๖.๑๕	๕๕.๒๓	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี	รัฐบาล	๔.๓๕	๒๖.๐๙	๖๙.๕๓	๑๐๐	๒๓	๕.๖๙
	เอกชน	-	๖๑.๙๐	๓๘.๑๐	๑๐๐	๒๑	
	รวม	๒.๒๓	๔๓.๑๘	๕๔.๕๕	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี	รัฐบาล	๓.๑๔	๓๕.๓๑	๕๓.๑๔	๑๐๐	๑๔	๑.๓
	เอกชน	-	๔๔.๑๕	๕๑.๘๕	๑๐๐	๒๓	
	รวม	๒.๔๔	๔๓.๕๐	๕๓.๖๖	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี	รัฐบาล	-	๑๖.๖๓	๘๓.๓๓	๑๐๐	๖	๒.๒๔
	เอกชน	๑๒.๕๐	๕๐.๐๐	๓๗.๕๐	๑๐๐	๘	
	รวม	๓.๑๔	๓๕.๓๑	๕๓.๑๔	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๕.๕๖	๓๓.๓๓	๕๓.๑๔	๑๐๐	๒๑	๒.๐๑
	เอกชน	-	๖๖.๖๗	๕๓.๓๓	๑๐๐	๑๕	
	รวม	๕.๕๖	๓๘.๘๕	๕๕.๕๖	๑๐๐	๓๖	
รวม	รัฐบาล	๖.๐๐	๓๖.๐๐	๕๘.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕.๒๒๒
	เอกชน	๒.๐๐	๕๐.๐๐	๔๘.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๔.๐๐	๔๓.๐๐	๕๓.๐๐	๑๐๐	๒๐๐	

χ^2 pooled = 11.86 p.05 = 18.3 df = 10

จากตาราง ๗ ระยะเวลาที่คนชราอยู่ในสถานสงเคราะห์ก็มีแนวโน้มทำให้คนชราที่มีเวลาอยู่ในสถานสงเคราะห์นานเข้ามามีปัญหาลดลงก็จะเห็นจากกลุ่มคนชราที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ ๑ - ๒ ปี มีปัญหาน้อยถึงร้อยละ ๕๗.๑๔ และกลุ่มคนชราที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ ๕ ปีขึ้นไป จะมีปัญหาน้อยลงร้อยละ ๕๕.๘๖ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการให้บริการแก่คนชราช่วยแก้ปัญหาทำให้คนชราคลายกังวลได้หรืออาจจะกล่าวได้ว่า เพราะคนชราที่มีเวลาอาศัยอยู่นานเข้าจึงสามารถปรับตัวรับการบริการของ สถานสงเคราะห์ได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่คนชราอยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า คนชราในกลุ่มระยะเวลา ๑ - ๒ ปี มีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ทั้งนี้เพราะคนชราในกลุ่มนี้มีความเคยชินและผูกพันกับสิ่งแวดล้อมเดิม เมื่อมาอยู่ในสถานสงเคราะห์ต้องปรับปรุงตนเองให้เข้ากับการรับบริการแต่เมื่ออยู่นานเข้าปัญหานี้จะลดน้อยลงได้

สรุปผลจากการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับปัญหาและระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๘ ปัญหาและอาชีพเดิมของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาล
และเอกชน

อาชีพเดิมของคนชรา	สถานสงเคราะห์	ปัญหา				รวม	χ^2
		มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	ร้อยละ		
อาชีพ รวม		๔.๐	๔๓.๐	๕๓.๐	๑๐๐	๒๐๐	
เกษตรกรรม		๒.๐๖	๓๐.๓๐	๒๓.๖๔	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพส่วนตัว		๓.๑๒	๕๐.๐๐	๔๖.๘๘	๑๐๐	๓๒	
รับจ้างหรือลูกจ้าง		๑.๕๐	๔๓.๘๑	๕๔.๒๕	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ		๘.๗	๔๗.๘๓	๔๓.๔๕	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ		๑๔.๒๕	๔๒.๘๖	๔๒.๘๖	๑๐๐	๗	
เกษตรกรรม	รัฐบาล	๗.๑๔	๓๒.๑๔	๒๐.๗๑	๑๐๐	๒๘	๐.๕๓
	เอกชน	—	๒๐.๐๐	๘๐.๐๐	๑๐๐	๕	
	รวม	๒.๐๖	๓๐.๓๐	๒๓.๖๔	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพส่วนตัว	รัฐบาล	๕.๒๖	๓๖.๘๔	๕๗.๘๘	๑๐๐	๑๕	๓.๑๑
	เอกชน	—	๖๕.๒๓	๓๐.๗๗	๑๐๐	๑๓	
	รวม	๓.๑๓	๕๐.๐๐	๔๖.๘๘	๑๐๐	๓๒	
รับจ้าง หรือลูกจ้าง	รัฐบาล	—	๒๕.๑๗	๗๐.๘๓	๑๐๐	๒๔	๓.๒๓
	เอกชน	๒.๔๗	๔๘.๑๕	๔๙.๓๘	๑๐๐	๘๑	
	รวม	๑.๕๐	๔๓.๘๑	๕๔.๒๕	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ	รัฐบาล	๘.๗๐	๔๗.๘๓	๔๓.๔๘	๑๐๐	๒๓	*
	เอกชน	—	—	—	—	—	
	รวม	๘.๗๐	๔๗.๘๓	๔๓.๔๘	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ	รัฐบาล	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๑๐๐	๖	๑.๓๓
	เอกชน	—	๑๐๐	—	๑๐๐	๑	
	รวม	๑๖.๒๕	๔๒.๘๖	๔๒.๘๖	๑๐๐	๗	
รวม	รัฐบาล	๖.๐๐	๓๖.๐๐	๕๘.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕.๒๒
	เอกชน	๒.๐๐	๕๐.๐๐	๔๘.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๔.๐๐	๔๓.๐๐	๕๓.๐๐	๑๐๐	๒๐๐	

$$\chi^2_{\text{pooled}} = 8.20 \quad p.05 = 15.5 \quad df = 8$$

* ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง

จากตาราง ๘ เมื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับอาชีพเดิมของคนชรา ปรากฏว่า ผู้มีอาชีพเกษตรกรรมมีสุขภาพอนามัยที่ ร่างกายแข็งแรง ส่วนใหญ่ช่วยตัวเองได้ จึงทำให้ไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกับคนอื่น และผลการวิเคราะห์มีปรากฏว่าคนชราอาชีพเกษตรกรรมมีปัญหาน้อยถึงร้อยละ ๒๓.๒๔ ส่วนผู้ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ ก็ย่อมมีปัญหาด้านเศรษฐกิจในการดำรงชีพก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตและสุขภาพกายตามมา จึงทำให้การปรับตัวเข้ากับการเป็นอยู่ในสถานสงเคราะห์ไม่ดีพอ จึงมีปัญหาน้อยร้อยละ ๔๒.๘๖ เท่านั้น

เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่มอาชีพเดิมของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่งมีปัญหามากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพเดิมของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม คนชราส่วนใหญ่มีสุขภาพแข็งแรง ช่วยตัวเองได้ จึงไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น นอกจากนั้นสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง ได้ส่งเสริมให้คนชราเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ตามความสมัครใจด้วย จึงทำให้คนชราในอาชีพนี้ได้ใช้เวลาว่างให้ประโยชน์ จึงมีผลทำให้ปัญหาลดน้อยลงด้วย

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับปัญหาและอาชีพเดิมของคนชรา กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่อง ดังกล่าว

ตาราง ๕ ความพอใจต่อบริการการสงเคราะห์และอายุของคนชราใน
สถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน

ข้อมูล ส่วนบุคคล	สถานสงเคราะห์	ความพอใจ				รวม	χ^2
		มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๑-๒)	ร้อยละ		
อายุ(ปี) รวม ๒๐ - ๒๙ ปี ๓๐ - ๓๙ ปี ๔๐ ปีขึ้นไป		๕๒.๐	๓๗.๕๐	๑๐.๕	๑๐๐	๒๐๐	
		๕๖.๖๗	๔๓.๓๓	๑๐.๐	๑๐๐	๖๐	
		๕๒.๔๘	๓๖.๖๓	๑๐.๘๘	๑๐๐	๑๐๑	
		๕๘.๙๓	๓๐.๓๓	๑๐.๗๖	๑๐๐	๓๕	
๒๐ - ๒๙ ปี	รัฐบาล	๓๓.๓๓	๕๘.๒๖	๗.๔๑	๑๐๐	๒๓๗	๕.๐๗
	เอกชน	๕๗.๕๘	๓๐.๓๐	๑๒.๑๒	๑๐๐	๓๓	
	รวม	๕๖.๖๗	๔๓.๓๓	๑๐.๐๐	๑๐๐	๖๐	
๓๐ - ๓๙ ปี	รัฐบาล	๔๘.๘๘	๔๐.๐๐	๑๑.๑๑	๑๐๐	๔๕	๐.๕๕
	เอกชน	๕๕.๓๖	๓๓.๕๓	๑๐.๗๑	๑๐๐	๕๖	
	รวม	๕๒.๔๘	๓๖.๖๓	๑๐.๘๘	๑๐๐	๑๐๑	
๔๐ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๖๔.๒๙	๒๘.๕๗	๗.๑๔	๑๐๐	๒๘	๑.๕๕
	เอกชน	๕๕.๕๖	๓๖.๓๖	๑๘.๑๘	๑๐๐	๑๑	
	รวม	๕๘.๙๓	๓๐.๓๓	๑๐.๗๖	๑๐๐	๓๙	
รวม	รัฐบาล	๔๘.๐๐	๔๒.๐๐	๙.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๘๔
	เอกชน	๕๕.๐๐	๓๓.๐๐	๑๒.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๕๒.๐๐	๓๗.๕๐	๑๐.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	

$$\chi^2_{\text{pooled}} = 7.07 \quad p_{.05} = 12.59 \quad df = 6$$

จากตาราง ๕ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจต่อการบริการ การสงเคราะห์กับอายุของคนชรา พบว่า คนชราที่มีอายุมากมีความพอใจต่อการบริการ การสงเคราะห์มากกว่าผู้มีอายุน้อย จากผลการวิเคราะห์ในกลุ่มอายุ ๔๐ ปีขึ้นไปมีความพอใจมากกว่าร้อยละ ๕๔.๕๗ ต่างกับกลุ่มอายุ ๗๐ - ๗๕ ปี มีความพอใจมากกว่าร้อยละ ๕๒.๔๔ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคนชราที่มีอายุมากขึ้น จึงมีความเคยชินสามารถปรับตัว เข้ารับการบริการในสถานสงเคราะห์ได้ดีกว่า

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์ในแต่ละกลุ่ม ของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่งมีความพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มของอายุคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาล และเอกชน ปรากฏว่า คนชราที่มีความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์มาก จะเห็น ได้ว่าสถานสงเคราะห์รัฐบาลมีบริการนันทนาการ ทำให้คนชราได้สังสรรค์ร่วมกิจกรรม กลุ่มคนชราด้วยกัน ส่วนสถานสงเคราะห์เอกชนที่มีบริการให้คนชราทุกคนรวมกลุ่มต้อนรับ ผู้มีใจบุญที่มาเยี่ยมและบริจาคเงินเป็นรายได้ในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ ด้วยเหตุนี้คนชรา ยิ่งมีอายุมาก เข้าก็ยิ่งมีความพอใจต่อการบริการมากขึ้น

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เกี่ยวกับความพอใจและอายุของคนชรา กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๑๐ ความพอใจต่อบริการการสงเคราะห์ และระยะเวลาที่อยู่ใน
สถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลและ เอกชน

ระยะเวลาที่ อยู่ในสถาน สงเคราะห์	สถานสงเคราะห์	ความพอใจ				รวม	χ^2
		มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๑-๒)	ร้อยละ		
ระยะเวลาที่ อยู่ (ปี) รวม		๕๒.๐	๓๗.๕	๑๐.๕	๑๐๐	๒๐๐	
๑ - ๒ ปี		๔๔.๖๒	๔๐.๐	๑๕.๓๘	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี		๕๒.๒๓	๓๖.๓๖	๑๑.๓๗	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี		๕๓.๖๖	๓๘.๐๒	๗.๓๒	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี		๖๔.๒๘	๓๕.๗๒	-	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป		๕๘.๓๓	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๑๐๐	๓๖	
๑ - ๒ ปี	รัฐบาล	๓๖.๑๑	๕๐.๐๐	๑๓.๘๘	๑๐๐	๓๖	๓.๔๑
	เอกชน	๕๕.๑๗	๒๗.๕๕	๑๗.๒๘	๑๐๐	๒๙	
	รวม	๔๕.๖๒	๔๐.๐๐	๑๕.๓๘	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี	รัฐบาล	๔๗.๘๓	๓๘.๑๓	๑๓.๐๔	๑๐๐	๒๓	๐.๕๗
	เอกชน	๕๗.๑๔	๓๓.๓๓	๕.๕๓	๑๐๐	๒๑	
	รวม	๕๒.๒๓	๓๖.๓๖	๑๑.๓๗	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี	รัฐบาล	๕๒.๘๖	๕๗.๑๔	-	๑๐๐	๑๔	๒.๗๘
	เอกชน	๕๕.๒๖	๒๘.๖๓	๑๑.๑๑	๑๐๐	๒๗	
	รวม	๕๓.๖๖	๓๘.๐๒	๗.๓๒	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี	รัฐบาล	๘๓.๓๓	๑๖.๖๗	-	๑๐๐	๖	๑.๖๕
	เอกชน	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	-	๑๐๐	๘	
	รวม	๖๔.๒๘	๓๕.๗๒	-	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๖๖.๖๗	๒๘.๕๗	๔.๗๖	๑๐๐	๒๑	๑.๔๔
	เอกชน	๔๖.๖๗	๔๐.๐๐	๑๓.๓๓	๑๐๐	๑๕	
	รวม	๕๘.๓๓	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๑๐๐	๓๖	
รวม	รัฐบาล	๔๕.๐๐	๔๒.๐๐	๕.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๘๔
	เอกชน	๕๕.๐๐	๓๓.๐๐	๑๒.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๕๒.๐๐	๓๗.๕๐	๑๐.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	

χ^2 pooled = 10.25 p.05 = 18.30 df = 10

จากตาราง ๑๐ การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาที่เข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ พบว่า คนชราที่เข้าอยู่ในระยะเริ่มแรกมักจะมีปัญหาต่อการปรับตัวในการรับบริการจากสถานสงเคราะห์ ต่างกับคนชราที่มีระยะเวลาอยู่ในสถานสงเคราะห์มากขึ้น จะมีความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์มากขึ้น ผลของการวิเคราะห์พบว่า ถ้าพิจารณาในระดับความพอใจน้อย กลุ่มระยะเวลา ๑-๒ ปี มีความพอใจร้อยละ ๑๕.๕๘ ในทางตรงข้าม กลุ่มระยะเวลา ๓-๔ ปี จะไม่มีความพอใจน้อยเลย (มีแต่ความพอใจมากและปานกลางเท่านั้น)

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์ในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่งมีความพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า กลุ่มคนชราที่มีระยะเวลาอยู่ในสถานสงเคราะห์มากขึ้น จะมีความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์มากขึ้นด้วย อาจจะเป็นเพราะสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่งสามารถให้บริการการสงเคราะห์กลุ่มชนเป็นที่พอใจของผู้รับบริการส่วนใหญ่

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับความพอใจ และ ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

๗๕

ตาราง ๑๑ ความพอใจต่อบริการการสงเคราะห์ และกลุ่มอาชีพเดิมของคนชรา
ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน

อาชีพเดิม ของคนชรา	สถาน สงเคราะห์	ความพอใจ				รวม	χ^2
		มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๑-๒)	ร้อยละ		
อาชีพเดิม รวม		๕๒.๐๐	๓๓.๕๐	๑๐.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	
เกษตรกรรม		๒๐.๖๑	๓๖.๓๖	๓.๐๓	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพส่วนตัว		๔๓.๗๕	๔๖.๘๓	๕.๓๘	๑๐๐	๓๒	
รับจ้างหรือลูกจ้าง		๕๐.๔๘	๓๕.๐๕	๑๐.๔๘	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ		๖๕.๒๒	๒๖.๐๘	๘.๗๐	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ		๒๘.๕๗	๑๔.๒๘	๕๗.๑๔	๑๐๐	๗	
เกษตรกรรม	รัฐบาล	๒๐.๗๑	๓๕.๒๘	—	๑๐๐	๒๘	๕.๒๖
	เอกชน	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๑๐๐	๕	
	รวม	๒๐.๖๑	๓๖.๓๖	๓.๐๓	๑๐๐	๓๓	
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	รัฐบาล	๒๖.๓๒	๖๓.๑๖	๑๐.๕๒	๑๐๐	๑๕	๕.๕๘
	เอกชน	๖๕.๒๓	๒๓.๐๗	๗.๗๐	๑๐๐	๑๓	
	รวม	๔๓.๗๕	๔๖.๘๓	๕.๓๘	๑๐๐	๓๒	
รับจ้าง หรือ ลูกจ้าง	รัฐบาล	๔๑.๖๗	๕๐.๐๐	๘.๓๓	๑๐๐	๒๓	๑.๖๔
	เอกชน	๕๓.๐๘	๓๕.๘๐	๑๑.๑๑	๑๐๐	๘๑	
	รวม	๕๐.๔๘	๓๕.๐๕	๑๐.๔๗	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ	รัฐบาล	๖๕.๒๒	๒๖.๐๘	๘.๗๐	๑๐๐	๒๓	
	เอกชน	—	—	—	—	—	*
	รวม	๖๕.๒๒	๒๖.๐๘	๘.๗๐	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบ อาชีพใด ๆ	รัฐบาล	๓๓.๓๓	๑๖.๐๐	๕๐.๐๐	๑๐๐	๖	๐.๔๔
	เอกชน	—	—	๑๐๐	๑๐๐	๑	
	รวม	๒๘.๕๗	๑๔.๒๘	๕๗.๑๔	๑๐๐	๗	
รวม	รัฐบาล	๔๕.๐๐	๔๒.๐๐	๕.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๘๔
	เอกชน	๕๕.๐๐	๓๓.๐๐	๑๒.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๕๒.๐๐	๓๗.๕๐	๑๐.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	

χ^2 pooled = 13.32 p.05 = 15.51 df = 8

* ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง

จากตาราง ๑๑ การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเดิมของคนชรา พบว่า อาจจะมีแนวโน้มเกี่ยวกับความพอใจด้วย เช่น อาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะเป็นผู้มี สุขภาพอนามัยดี ช่วยตัวเองได้จึงมีความเข้าใจคือวิธีการให้บริการของสถานสงเคราะห์ ทั้งนี้ ถ้าจะพิจารณาในระดับความพอใจน้อย พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม มีความพอใจน้อยเพียง ๓.๐๓ ต่างกับกลุ่มไม่ประกอบอาชีพใด ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีสุขภาพกาย และจิตไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ทำให้มีปัญหาในการปรับเข้ากับเพื่อนคนชราด้วยกัน จึงมีความพอใจน้อยถึงร้อยละ ๕๗.๑๔

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์แต่ละกลุ่ม อาชีพเดิมของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่ง มีความพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพเดิมของคนชรา ในสถานสงเคราะห์ ของรัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า คนชราส่วนใหญ่จากทุกกลุ่มอาชีพเมื่อมาอยู่รวมกัน ได้รับการบริการอย่างเดียวกัน ในสถานที่แห่งเดียวกัน ก็ย่อมมีความพอใจต่อการ บริการนั้น ๆ และมีความพอใจที่จะดำรงชีพในสถานสงเคราะห์ตลอดไป

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เกี่ยวกับความพอใจและอาชีพเดิมของคนชรา กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ ของรัฐบาลหรือ เอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๑๒ ความต้องการของคนชรา และอายุของคนชราในสถาน
สงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน

ข้อมูล ส่วนบุคคล	สถาน สงเคราะห์	ความต้องการ				รวม	χ^2
		มาก (๕-๑๓)	ปานกลาง (๕-๘)	น้อย (๑-๔)	ร้อยละ		
อายุ(ปี) รวม		๒๒.๐	๓๘.๐	-	๑๐๐	๒๐๐	
๒๐ - ๒๙ ปี		๒๓.๓๓	๓๖.๖๗	-	๑๐๐	๖๐	
๓๐ - ๓๙ ปี		๒๓.๓๓	๓๖.๖๓	-	๑๐๐	๑๐๑	
๔๐ ปีขึ้นไป		๕๖.๔๑	๔๓.๕๙	-	๑๐๐	๓๙	
๒๐ - ๒๙ ปี	รัฐบาล	๒๖.๖๗	๓๓.๓๓	-	๑๐๐	๒๗	๐.๒๔
	เอกชน	๒๐.๖๑	๓๙.๓๙	-	๑๐๐	๓๓	
	รวม	๒๓.๓๓	๓๖.๖๗	-	๑๐๐	๖๐	
๓๐ - ๓๙ ปี	รัฐบาล	๓๓.๓๓	๒๖.๖๗	-	๑๐๐	๔๕	๓.๔๘
	เอกชน	๕๕.๓๖	๔๔.๖๔	-	๑๐๐	๕๖	
	รวม	๒๓.๓๓	๓๖.๖๓	-	๑๐๐	๑๐๑	
๔๐ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๕๓.๑๔	๔๒.๘๖	-	๑๐๐	๒๘	๐.๐๒
	เอกชน	๕๔.๕๕	๔๕.๔๕	-	๑๐๐	๑๑	
	รวม	๕๖.๔๑	๔๓.๕๙	-	๑๐๐	๓๙	
รวม	รัฐบาล	๒๗.๐๐	๓๓.๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	๒.๑๒
	เอกชน	๕๓.๐๐	๔๓.๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๒๒.๐๐	๓๘.๐๐	-	๑๐๐	๒๐๐	

$$\chi^2_{pooled} = 3.74 \quad p.05 = 7.82 \quad df = 3$$

จากตาราง ๑๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องความต้องการของคนชราในสถานสงเคราะห์ ปรากฏว่า เมื่ออายุของคนชราสูงขึ้นจะมีแนวโน้มที่เกี่ยวกับความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ และสังคมลดลง ถ้าจะพิจารณาในระดัความต้องการมากจะพบว่า กลุ่มอายุ ๖๐ - ๖๕ ปี มีความต้องการมากร้อยละ ๖๓.๓๓ แต่ในทางตรงข้ามกลุ่มอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป มีความต้องการเพียงร้อยละ ๔๖.๔๑ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะวัยชราที่สูงอายุมากขึ้นนั้น ความตื่นตัวต่าง ๆ ลดลง ยอมรับสภาพ มีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความต้อการของคนชราแต่ละกลุ่มอายุของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่งมีความต้องการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า คนชราได้รับการสนองความต้องการด้วยปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค พร้อมด้วยการบริการนันทนาการ ทำให้คนชราทั้ง ๒ แห่งส่วนใหญ่มีความเคยชินที่ได้รับการบริการสนองความต้องการดังกล่าว

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับความต้องการและอายุของคนชรา กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๑๓ ความต้องการของคนชราและระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์
ของรัฐบาลและเอกชน

ระยะเวลา	สถาน สงเคราะห์	ความต้องการ			รวม	χ^2
		มาก (๕-๑๓)	ปานกลาง (๕-๘)	น้อย		
อายุ(ปี) รวม						
๑ - ๒ ปี		๖๒.๕๐	๓๗.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	
๓ - ๔ ปี		๕๘.๕๖	๔๑.๕๔	๑๐๐	๒๕	
๕ - ๖ ปี		๗๐.๕๖	๒๙.๕๔	๑๐๐	๔๔	
๗ - ๘ ปี		๕๘.๕๔	๔๑.๕๖	๑๐๐	๔๑	
๙ ปีขึ้นไป		๖๔.๕๙	๓๕.๔๑	๑๐๐	๑๔	
		๖๓.๘๙	๓๖.๑๑	๑๐๐	๓๖	
๑ - ๒ ปี	รัฐบาล	๖๑.๑๑	๓๘.๘๙	๑๐๐	๓๖	๐.๑๖
	เอกชน	๕๕.๑๗	๔๔.๘๓	๑๐๐	๒๙	
	รวม	๕๘.๕๖	๔๑.๕๔	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี	รัฐบาล	๖๕.๒๒	๓๔.๗๘	๑๐๐	๒๓	๐.๖๔
	เอกชน	๗๖.๑๙	๒๓.๘๑	๑๐๐	๒๑	
	รวม	๗๐.๕๕	๒๙.๔๕	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี	รัฐบาล	๗๘.๕๗	๒๑.๔๓	๑๐๐	๑๔	๓.๕๑
	เอกชน	๔๘.๑๕	๕๑.๘๕	๑๐๐	๒๗	
	รวม	๕๘.๕๔	๔๑.๕๖	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี	รัฐบาล	๑๐๐	-	๑๐๐	๖	๓.๖๘
	เอกชน	๓๗.๕๐	๖๒.๕๐	๑๐๐	๘	
	รวม	๖๔.๕๙	๓๕.๔๑	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๖๑.๙๐	๓๘.๑๐	๑๐๐	๒๑	๐.๐๘
	เอกชน	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	๑๐๐	๑๕	
	รวม	๖๓.๘๙	๓๖.๑๑	๑๐๐	๓๖	
รวม	รัฐบาล	๖๗.๐๐	๓๓.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๗๒
	เอกชน	๕๗.๐๐	๔๓.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๖๒.๕๐	๓๗.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	

χ^2 pooled = 8.07 p.05 = 11.07 df = 5

จากตาราง ๑๓ สำหรับการวิเคราะห์หาค่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลา พบว่า
 คนชราที่อยู่ในสถานสงเคราะห์มากขึ้น จะมีความต้องการในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น
 กลุ่ม ๑ - ๒ ปี มีความต้องการมากร้อยละ ๕๘.๘๖ ต่างกับกลุ่ม ๕ ปีขึ้นไป มีความ
 ต้องการมากร้อยละ ๒๓.๘๕ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะในระยะเริ่มแรกที่เข้ารับบริการ
 คนชราต้องปรับตัวต่อการรับบริการของสถานสงเคราะห์ซึ่งอยู่ในระยะปรับตัว แต่
 เมื่ออยู่นานเข้ามีความเคยชินต่อการรับบริการ มีความพอใจที่ให้บริการบริการสนอง
 ความต้องการ เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าคนชราที่ยังอายุมากขึ้นยิ่งมีความต้องการ
 มากขึ้น

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความต้องการของคนชราแต่ละกลุ่มระยะเวลา
 ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า
 คนชราทั้ง ๒ แห่ง มีความต้องการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาล
 และเอกชน ปรากฏว่า คนชราที่มีความต้องการในด้านปัจจัยสี่ และด้านอื่น ๆ เป็นต้น
 ว่า ได้ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาตามประเพณีที่ยึดถือ จึงทำให้คนชราทั้งสองแห่งมี
 ความต้องการการบริการสนองความคล้ายคลึงกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
 เกี่ยวกับความต้องการและระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ กล่าวคือ ไม่ว่าคนชรา
 ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๑๔ ความต้องการของคนชราและอาชีพเดิมของคนชราในสถาน
สงเคราะห์ของรัฐบาลและ เอกชน

อาชีพ	สถาน สงเคราะห์	ความต้องการ			รวม	χ^2
		มาก (๕-๑๓)	ปานกลาง (๕-๘)	น้อย		
อาชีพเดิม รวม		๖๐.๕๐	๓๘.๕๐	๑๐๐	๒๐๐	
เกษตรกรรวม		๖๐.๖๑	๓๘.๓๙	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพส่วนตัว		๕๘.๓๘	๔๐.๖๒	๑๐๐	๓๒	
รับจ้างหรือลูกจ้าง		๕๘.๐๕	๔๐.๙๕	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ		๘๒.๖๑	๑๗.๓๙	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ		๕๗.๑๔	๔๒.๘๖	๑๐๐	๗	
เกษตรกรรวม	รัฐบาล	๕๗.๑๔	๔๒.๘๖	๑๐๐	๒๘	๐.๙๔
	เอกชน	๘๐.๐๐	๒๐.๐๐	๑๐๐	๕	
	รวม	๖๐.๖๑	๓๘.๓๙	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพ ส่วนตัว	รัฐบาล	๕๗.๘๘	๔๒.๑๑	๑๐๐	๑๕	๐.๐๕
	เอกชน	๖๑.๕๔	๓๘.๔๖	๑๐๐	๑๓	
	รวม	๕๘.๓๗	๔๐.๖๓	๑๐๐	๓๒	
รับจ้าง หรือ ลูกจ้าง	รัฐบาล	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	๑๐๐	๒๔	๐.๗๕
	เอกชน	๕๖.๗๘	๔๓.๒๑	๑๐๐	๘๑	
	รวม	๕๘.๐๕	๔๐.๙๕	๑๐๐	๑๐๕	
ข้าราชการ	รัฐบาล	๘๒.๖๑	๑๗.๓๙	๑๐๐	๒๓	
	เอกชน	-	-	-	-	*
	รวม	๘๒.๖๑	๑๗.๓๙	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบ อาชีพใด ๆ	รัฐบาล	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	๑๐๐	๖	๐.๙๖
	เอกชน	-	๑๐๐	๑๐๐	๑	
	รวม	๕๗.๑๔	๔๒.๘๖	๑๐๐	๗	
รวม	รัฐบาล	๖๖.๐๐	๓๔.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๓๖
	เอกชน	๕๘.๐๐	๔๒.๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๖๒.๐๐	๓๘.๐๐	๑๐๐	๒๐๐	

$$\chi^2_{\text{pooled}} = 27 \quad p.05 = 9.49 \quad df = 4$$

* ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง

จากตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเดิม ปรากฏว่า อาชีพเกษตรกรรม เป็นอาชีพที่คนชราส่วนใหญ่มีความแข็งแรง ควบคู่สุขภาพกายและจิตใจ สามารถช่วยตัวเองได้เมื่อได้รับบริการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในปัจจัยสี่ จึงมีความต้องการมากถึงร้อยละ ๖๐.๖๑ ต่างกับคนชราที่ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ ก็ย่อมขาดความรู้ความสามารถ ย่อมมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ เมื่อมารับบริการ จึงอยู่ในสภาพปรับตัวไม่ทันพอ มีความเข้าใจต่อบริการน้อยจึงทำให้มีความต้องการเพียงร้อยละ ๕๗.๑๔ เท่านั้น

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความต้องการของคนชราแต่ละกลุ่มอาชีพเดิมของคนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้ง ๒ แห่งมีความต้องการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพเดิมของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน ปรากฏว่า ทุกกลุ่มอาชีพมีความต้องการการบริการของสถานสงเคราะห์เพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ และสังคมคล้ายคลึงกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับความต้องการและอาชีพเดิมของคนชรา กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลหรือเอกชนก็ตามจะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

ตาราง ๑๕ โลกทัศน์ของคนชราและอายุของคนชราในสถานสงเคราะห์ของ
รัฐบาลและเอกชน

ข้อมูล ส่วนบุคคล	สถาน สงเคราะห์	โลกทัศน์				รวม	χ^2
		ดี (๑๓-๒๔)	ปานกลาง (๕-๑๖)	ไม่ดี (๑-๔)	ร้อยละ		
อายุ (ปี) รวม ๖๐ - ๖๙ ปี ๗๐ - ๗๙ ปี ๘๐ ปีขึ้นไป		๓๒.๕๐	๖๖.๕๐	๑.๐	๑๐๐	๒๐๐	
		๓๘.๓๓	๖๑.๖๗	-	๑๐๐	๖๐	
		๒๕.๓๐	๖๘.๓๑	.๕๘	๑๐๐	๖๐	
		๓๐.๓๓	๖๖.๖๗	๒.๕๖	๑๐๐	๓๘	
๖๐ - ๖๙ ปี	รัฐบาล	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗	-	๑๐๐	๒๗	๐.๕๒
	เอกชน	๔๒.๔๒	๕๗.๕๘	-	๑๐๐	๓๓	
	รวม	๓๘.๓๓	๖๑.๖๗	-	๑๐๐	๖๐	
๗๐ - ๗๙ ปี	รัฐบาล	๑๓.๓๓	๘๖.๖๗	-	๑๐๐	๔๕	๑๐.๔๒
	เอกชน	๔๒.๘๖	๕๗.๑๔	-	๑๐๐	๕๖	
	รวม	๒๘.๓๐	๗๐.๓๐	-	๑๐๐	๑๐๑	
๘๐ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๒๑.๔๓	๗๘.๕๗	-	๑๐๐	๒๘	๔.๐๖
	เอกชน	๕๔.๕๕	๔๕.๔๕	-	๑๐๐	๑๑	
	รวม	๓๐.๓๓	๖๘.๖๗	-	๑๐๐	๓๙	
รวม	รัฐบาล	๒๑.๐๐	๗๘.๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	๑๒.๐๖
	เอกชน	๔๔.๐๐	๕๖.๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๓๒.๕๐	๖๗.๕๐	-	๑๐๐	๒๐๐	

$$\chi^2_{\text{pooled}} = 15.0 \quad p.05 = 7.81 \quad df = 3$$

จากตาราง ๑๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโลกทัศน์ของคนชรา พบว่า อายุของคนชราอาจจะมีแนวโน้มต่อโลกทัศน์ของคนชรา ก็จะทำให้เห็นว่า กลุ่มคนชรา อายุ ๖๐ - ๖๕ ปี มีโลกทัศน์ในด้านที่ร้อยละ ๓๘.๓๓. ในกลุ่มอายุมากเข้า คนชรา มีแนวโน้มที่จะมีโลกทัศน์ในด้านที่ลดลง เช่น กลุ่ม ๗๐ - ๗๕ ปี มีโลกทัศน์ในด้านที่ ร้อยละ ๒๕.๗๐ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะอายุของคนชราสูงขึ้น จึงมีความสนใจต่อ สิ่งแวดล้อมน้อยลง

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับโลกทัศน์ของคนชราในแต่ละกลุ่มอายุของ คนชราทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้ง ๒ แห่ง มีโลกทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้หมายความว่า อายุ มีความสัมพันธ์ต่อโลกทัศน์อย่างเห็นได้ชัด จะเห็น ได้ว่าในกลุ่มอายุน้อย (๖๐ - ๖๕ ปี) มีโลกทัศน์ในด้านที่ร้อยละ ๓๘.๓๓ ต่างกับกลุ่มอายุ มาก (๘๐ ปีขึ้นไป) มีโลกทัศน์ในด้านที่เพียงร้อยละ ๓๐.๗๗ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นสถาน สงเคราะห์ของรัฐบาลหรือเอกชนก็ตาม อายุจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความแตกต่างของ โลกทัศน์เช่นเดียวกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่า เป็นไปตามสมมติฐาน เกี่ยวกับโลกทัศน์และอายุของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและ เอกชนมีความ แตกต่างกัน

ตาราง ๑๖ โลกทัศน์ของคนชราและระยะเวลาที่คนชราอยู่ในสถานสงเคราะห์
ของรัฐบาลและเอกชน

ระยะเวลา	สถาน สงเคราะห์	โลกทัศน์				รวม	χ^2
		ที่ (๑๓-๒๔)	ปานกลาง (๕-๑๖)	ไม่ ดี (๑-๔)	รอย ละ		
ระยะเวลา(ปี)							
รวม		๓๒, ๕๐	๖๖, ๕๐	๑, ๐	๑๐๐	๒๐๐	
๑ - ๒ ปี		๓๓, ๘๕	๖๖, ๑๕	-	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี		๕๐, ๕๑	๕๖, ๘๒	๒, ๒๗	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี		๓๑, ๓๑	๖๕, ๘๕	๒, ๔๔	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี		๒๘, ๕๓	๓๑, ๔๓	-	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป		๒๒, ๒๒	๓๓, ๓๘	-	๑๐๐	๓๖	
๑ - ๒ ปี	รัฐบาล	๒๕, ๐๐	๓๕, ๐๐	-	๑๐๐	๓๖	๑, ๘
	เอกชน	๔๔, ๘๓	๕๕, ๑๗	-	๑๐๐	๒๙	
	รวม	๓๓, ๘๕	๖๖, ๑๕	-	๑๐๐	๖๕	
๓ - ๔ ปี	รัฐบาล	๒๖, ๐๔	๓๓, ๕๑	-	๑๐๐	๒๓	๔, ๑๓
	เอกชน	๕๓, ๑๔	๔๒, ๘๖	-	๑๐๐	๒๑	
	รวม	๕๐, ๕๑	๕๕, ๐๕	-	๑๐๐	๔๔	
๕ - ๖ ปี	รัฐบาล	๑๔, ๒๕	๘๕, ๓๑	-	๑๐๐	๑๔	๒, ๘๔
	เอกชน	๕๐, ๓๔	๕๕, ๒๖	-	๑๐๐	๒๗	
	รวม	๓๑, ๓๑	๖๘, ๒๕	-	๑๐๐	๔๑	
๗ - ๘ ปี	รัฐบาล	-	๑๐๐	-	๑๐๐	๖	๒, ๕๓
	เอกชน	๕๐, ๐๐	๕๐, ๐๐	-	๑๐๐	๘	
	รวม	๒๘, ๕๓	๓๑, ๔๓	-	๑๐๐	๑๔	
๙ ปีขึ้นไป	รัฐบาล	๑๕, ๐๕	๘๐, ๕๕	-	๑๐๐	๒๑	๐, ๓๐
	เอกชน	๒๖, ๖๗	๓๓, ๓๓	-	๑๐๐	๑๕	
	รวม	๒๒, ๒๒	๓๓, ๓๘	-	๑๐๐	๓๖	
รวม	รัฐบาล	๒๑, ๐๐	๓๕, ๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	๑๒, ๐๖
	เอกชน	๔๔, ๐๐	๕๖, ๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๓๒, ๕๐	๖๗, ๕๐	-	๑๐๐	๒๐๐	

χ^2 pooled = 11.6 p.05 = 9.49 df = 4

จากตาราง ๑๖ ระยะเวลาที่คนชราอยู่ในสถานสงเคราะห์ก็อาจจะมีแนวโน้ม
ต่อโลกทัศน์ของคนชราในตนเองเดียวกันกับอายุของคนชรา จะเห็นว่าในกลุ่มคนชราที่
เพิ่งเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ กลุ่มระยะเวลา ๑ - ๒ ปี มีโลกทัศน์ในด้านที่ร้อยละ
๓๓.๘๕ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับคนชราที่อยู่ในระยะ ๕ ปีขึ้นไป มีโลกทัศน์ในด้านที่
ลดลง เป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคนชรายังอยู่นานเข้าก็ไม่ได้มีความสนใจ
ต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง

เมื่อพิจารณາตารางละเอียดเกี่ยวกับโลกทัศน์ของคนชราในแต่ละกลุ่มระยะ
เวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ทั้งในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า
คนชราทั้ง ๒ แห่ง มีโลกทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้หมายความว่า ระยะเวลาที่มีความสัมพันธ์ต่อโลกทัศน์อย่างเห็นได้ชัด
จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มระยะเวลาเข้ามาอยู่ใหม่ (๑ - ๒ ปี) มีโลกทัศน์ในด้านที่
ร้อยละ ๓๓.๘๕ ต่างกับกลุ่มระยะเวลาอยู่นานมากขึ้น (๕ ปีขึ้นไป) มีโลกทัศน์ในด้าน
ที่ร้อยละ ๒๒.๕๐ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลหรือเอกชนก็ตาม
ระยะเวลาจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความแตกต่าง ของโลกทัศน์ เช่นเดียวกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้แสดงให้เห็นว่า เป็นไปตามสมมติฐาน
เกี่ยวกับโลกทัศน์และระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของคนชราของรัฐบาลและ
เอกชนมีความแตกต่างกัน

ตาราง ๑๓ โลกทัศน์ของคนชรา และอาชีพเดิมของคนชราในสถานสงเคราะห์
ของรัฐบาลและเอกชน

อาชีพ	สถาน สงเคราะห์	โลกทัศน์				รวม	χ ²
		ดี (๑๓-๒๔)	ปานกลาง (๕-๑๖)	ไม่ดี (๑-๔)	รอยละ		
อาชีพเดิมของ คนชรา รวม		๓๒.๕๐	๖๖.๕๐	๑.๐	๑๐๐	๒๐๐	
เกษตรกรรม		๒๔.๒๔	๓๕.๓๖	-	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพส่วนตัว		๑๒.๕๐	๘๔.๓๓	๓.๑๓	๑๐๐	๓๒	
รับจ้างหรือลูกจ้าง		๔๓.๘๑	๕๕.๒๔	๐.๙๕	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ		๒๑.๓๔	๓๘.๒๖	-	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบอาชีพใด		๒๘.๕๓	๓๑.๔๓	-	๑๐๐	๓	
เกษตรกรรม	รัฐบาล	๒๕.๐๐	๓๕.๐๐	-	๑๐๐	๒๘	๐.๐๕
	เอกชน	๒๐.๐๐	๘๐.๐๐	-	๑๐๐	๕	
	รวม	๒๔.๒๔	๓๕.๓๖	-	๑๐๐	๓๓	
ประกอบอาชีพ ส่วนตัว	รัฐบาล	๕.๒๖	๙๔.๓๔	-	๑๐๐	๑๕	๓.๘๑
	เอกชน	๓๐.๓๓	๖๙.๖๗	-	๑๐๐	๑๓	
	รวม	๑๕.๖๖	๘๔.๓๘	-	๑๐๐	๓๒	
รับจ้าง หรือ ลูกจ้าง	รัฐบาล	๒๘.๑๓	๓๐.๘๓	-	๑๐๐	๒๔	๒.๓๐
	เอกชน	๔๘.๑๕	๕๑.๘๕	-	๑๐๐	๘๑	
	รวม	๔๓.๘๑	๕๖.๑๙	-	๑๐๐	๑๐๕	
รับราชการ	รัฐบาล	๒๑.๓๔	๓๘.๒๖	-	๑๐๐	๒๓	
	เอกชน	-	-	-	-	-	
	รวม	๒๑.๓๔	๓๘.๒๖	-	๑๐๐	๒๓	
ไม่ประกอบ อาชีพใด ๆ	รัฐบาล	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗	-	๑๐๐	๖	๐.๒๑
	เอกชน	-	๑๐๐	-	๑๐๐	๑	
	รวม	๒๘.๕๓	๓๑.๔๓	-	๑๐๐	๓	
รวม	รัฐบาล	๒๑.๐๐	๓๘.๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	๑๑.๒๖
	เอกชน	๔๔.๐๐	๕๖.๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	
	รวม	๓๒.๕๐	๖๓.๕๐	-	๑๐๐	๒๐๐	

χ² pooled = 6.77, p.05 = 9.49 df = 4,
ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง

จากตาราง ๑๗ ผลวิเคราะห์โลกทัศน์ที่เกี่ยวกับอาชีพเดิมของคนชรา พบว่า คนชราส่วนใหญ่ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีโลกทัศน์ในระดับปานกลางค่อนข้างไปในทางที่ แต่มีกลุ่มอาชีพที่เด่นอยู่ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มประกอบอาชีพส่วนตัวและกลุ่มรับจ้างที่มองโลก ในแง่ที่ต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มรับจ้างมองโลกในแง่ที่มากที่สุดกว่ากลุ่มอื่น คือ ร้อยละ ๔๓.๘๑ แต่กลุ่มประกอบอาชีพส่วนตัวมองโลกในแง่ที่น้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๑๒.๕๐ ทั้งนี้เพราะกลุ่มลูกจ้าง เคยเป็นผู้ทำงานหนักมาในอดีต เมื่อมาได้รับบริการต่าง ๆ ใน สถานสงเคราะห์ เป็นความสุขสบายในชีวิต จึงเป็นกลุ่มที่มองโลกในแง่ที่มากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มประกอบอาชีพส่วนตัวนั้น เคยมีอิสระในการดำเนินชีวิต เมื่อมาอยู่รวมกันใน สถานสงเคราะห์ ก็อาจจะเกิดความไม่มีอิสระสุขสบายเหมือนชีวิตในอดีตจึงมีโลกทัศน์ ในด้านที่น้อยกว่ากลุ่มอื่น

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับโลกทัศน์ของคนชราในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาลและเอกชน พบว่า คนชราทั้งสองแห่งมีโลกทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพเดิมของคนชราในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาล และเอกชน ปรากฏว่า คนชราส่วนใหญ่มีโลกทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติและความคิดอย่าง มี เหตุผลต่อสิ่งแวดล้อมในค่านี้อาศัยสิ่งกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้แสดงให้เห็นว่าโลกทัศน์และอาชีพเดิมของ คนชราไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ไม่ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของ รัฐบาล หรือเอกชนก็ตาม จะไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว.